

**Я прийняв Іслам як релігію, не
втративши віри в Ісуса Христа, мир
йому, чи будь-кого з пророків
Всемогутнього Бога**

**«Скажи: "О Люди Писання! Прийдімо до
спільного слова між нами і вами: щоб ми
поклонялися лише Аллагу, не надавали
Йому співтоваришів..."» (Коран 3:64)**

**Підготував:
Мухаммад Ас-Сайєд Мухаммад**

[3 книги: «Чому варто вірити в пророка Ісламу — Мухаммада, мир йому?»]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]
Виходячи з теми, яку ми обговорюємо:

« Я прийняв Іслам як релігію, не втративши віри в Ісуса Христа, мир йому, чи будь-кого з пророків Всемогутнього Бога », виникає запитання:

Чому Іслам — це надбання та перемога?

І як я не втратив віру в Ісуса Христа, мир йому, чи будь-якого пророка?

Перш за все, надзвичайно важливо позбутися особистих бажань і упереджень, щоб підійти до питання з раціональним і логічним мисленням, слідуючи тому, на що погоджуються здорові розуми, використовуючи дар мислення, яким Аллаг (Бог) наділив людину, особливо у питаннях віри в Бога — Творця, Всевишнього і Великих Милостей, — та віри, за яку людина буде відповідальна перед своїм Господом.

Це вимагає здатності відрізняти істину від хибного і робити правильний вибір, що відповідає природі людини в пошуку найкращої віри, яка відповідає величі Бога.

Людина відчує здобуття Ісламу і побачить його, коли стане свідком доказів його істинності та підтверджень, що підтримують істинність послання Пророка Мухаммада (мир йому), який прийшов як носій цього вчення. Така людина прославить Бога за те, що Він скерував її до благословення Ісламу як релігії, після того як дав їй змогу визнати її істинність і істинність послання Його Пророка.

Коротко, серед цих доказів і підтверджень:

По-перше:

Пророк Мухаммад (мир йому) був відомий серед свого народу ще змалку своїми високими моральними якостями. Ці риси ясно свідчать про мудрість Аллага у виборі його як Пророка. Насамперед, це його правдивість і надійність. Неможливо уявити, щоб людина, яка здобула ці чесноти до такої міри, що її називали за ними, могла відмовитися від правди і збрехати

своєму народові, а тим більше — збрехати про Бога, стверджуючи, що є пророком і посланцем.

По-друге:

Його заклик (мир йому) відповідає чистим природним інстинктам і здоровому глузду, зокрема:

☞ Заклик до віри в існування Бога, Його Єдність у Божественності, Його Велич і Безмежну Могутність.

☞ Заклик не звертати молитви й поклоніння до когось іншого, крім Нього (ані до людей, ані до каменів, ані до тварин, ані до дерев...).

☞ Заклик не боятися й не покладати надії на когось, крім Нього.

Адже коли людина розмірковує: «Хто створив мене і всі ці творіння?» — логічна відповідь така: Той, Хто створив **усе** це, неодмінно є Всесильним і Великим Богом, який має здатність створювати з нічого (бо нелогічно, щоб щось постало з нічого само по собі).

А коли вона запитає: «А хто створив цього Бога?», і відповідь собі: «Мабуть, інший бог», — то буде змушена повторювати це питання безкінечно. Тому логічна відповідь така: Цей Творець не має ні творця, ні початку, і лише Він має абсолютну владу над творінням і створенням з нічого. Отже, Він — істинний Бог, Єдиний, Безподібний, єдиний достойний поклоніння.

Більше того, недоречно вважати, що Бог (Аллах) може перебувати в створеній людині, яка спить, мочиться і випорожнюється. Так само це стосується і тварин (наприклад, корів та інших), адже їхня доля — смерть і перетворення на гnilі трупи.

📖 *Будь ласка, зверніться до книги: «Спокійний діалог між індуїстом і мусульманином».*

“A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim”.

☞ Заклик утриматися від зображення Бога у вигляді статуй або будь-яких інших форм, оскільки Він набагато вищий за

будь-який образ, який людина могла б уявити або створити за власними примхами.

📖 *Будь ласка, зверніться до книги: «Мирний діалог між буддистом і мусульманином».*

“A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim”.

☞ **Заклик виправдати Бога від потреби у дітонародженні**, оскільки Він — Єдиний, і не був народжений від нікого. Тому Йому не потрібно мати нащадків. Якщо допустити інше — що Йому потрібна дитина, то чому б не двоє, троє чи більше? Хіба це не призведе до обожнення інших поряд із Ним? А це, в свою чергу, призведе до того, що молитви й поклоніння будуть звернені до багатьох богів.

☞ **Заклик очистити Бога від принизливих рис, приписуваних Йому в інших релігіях, серед яких:**

- Зображення Бога в юдаїзмі та християнстві як Того, хто жалкує і кається за створення людства (Буття 6:6). А жаль і каєття можливі лише у випадку помилки, тобто незнання наслідків.

- Зображення Бога як Того, хто відпочивав після створення небес і землі (Вихід 31:17) та відновлював Свою силу (згідно з англійським перекладом). Відпочинок і відновлення енергії можливі лише після втоми і виснаження.

📖 *Будь ласка, зверніться до книги: «Порівняння між Ісламом, Християнством, Юдаїзмом і Вибір між ними».*

“A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them”

☞ **Заклик виправдати Бога від расизму, і що Він не є Богом окремих осіб або груп, як це стверджує юдаїзм.** Як людина від природи відчуває огиду до расизму, так само неприйнятно приписувати цю рису Богу, Який сам заклав цю природну відразу до несправедливості в серця людей.

☞ **Заклик вірити у велич, досконалість і красу якостей Бога, Який володіє безмежною могутністю, досконалою мудрістю і всеосяжним знанням.**

☞ Заклик вірити в небесні Писання, пророків і ангелів. наводячи аналогію між машиною і людиною, Як складна машина потребує інструкції від свого творця, щоб правильно працювати, так і людина, яка є значно складнішою, потребує керівництва від Бога — у вигляді об'явлень через пророків, яким Бог довірив передавати послання через ангела, що несе Боже Слово у формі законів і навчань.

☞ Заклик піднести статус пророків і посланців Бога та виправдати їх від вчинків, які приписуються їм у інших релігіях і суперечать рисам благородної особистості, не кажучи вже про пророка. Наприклад:

- Обвинувачення у юдаїзмі та християнстві, що пророк Аарон поклонявся ідолу у вигляді теляти, навіть побудував йому храм і наказав синам Ізраїлю вклонитися йому (Вихід 32).

- Обвинувачення, що пророк Лут (Лот) напився і згрішив з двома своїми дочками, які народили від нього (Буття 19).

Критикувати тих, кого Всемогутній Аллаг обрав бути Своїми посланцями до людей, означає фактично критикувати Його вибір і зображати Його як такого, що не знає прихованого й не володіє мудрістю у виборі кращих людей для донесення істини. І якщо пророки не уникли таких моральних принижень, то як же їхні послідовники будуть захищені від подібного? Це могло б стати виправданням для поширення подібних аморальностей.

☞ Заклик вірити у День Суду, коли всі створіння воскреснуть після смерті, і настане розрахунок: величезна нагорода — вічне блаженне життя — для тих, хто вірив і творив добро, і суворе покарання — нещасне життя — для тих, хто заперечував і робив зло.

☞ Заклик до справедливого законодавства та піднесеного вчення, а також до виправлення перекручень у віруваннях попередніх релігій. Приклади:

- Жінки: У юдаїзмі та християнстві на Єву (дружину Адама, мир йому) покладено провину за його непослух, бо вона нібито спокусила його з'їсти з дерева, яке заборонив Бог (Буття 3:12), і тому Бог покарав її муками вагітності та пологів, а також її нащадків (Буття 3:16). Коран же уточнює, що непослух Адама був наслідком спокуси Шайтана (диявола), а не його дружини [аль-А'раф 19–22], [Та Га 120–122]. Таким чином Іслам усуває зневагу до жінок, закликаючи до її гідності на всіх етапах життя. Наприклад, Пророк Мухаммад (мир йому) сказав: **«Будьте добрими до жінок»** [Сахіх аль-Бухарі], і також: **«Той, у кого є дочка, і він не закопує її живцем, не зневажає її, і не віддає перевагу синові перед нею — той увійде до Раю завдяки їй»** [передав Ахмад].

- Війни: У юдаїзмі та християнстві є численні історії про війни, в яких закликається вбивати всіх — дітей, жінок, старих, чоловіків (Ісус Навин 6:21 тощо), що пояснює сучасну байдужість до масових вбивств і геноцидів (як відбувається у Палестині).

Натомість Іслам показує свою терпимість під час воєн: заборонено вбивати дітей, жінок, старих і невоюючих осіб. Пророк Мухаммад (мир йому) сказав: **«Не вбивайте немовля, дитину, жінку чи старого»** [передав аль-Байхакі], а також закликав до милості щодо полонених і заборонив завдавати їм шкоди.

 Будь ласка, зверніться до книги: «Вчення Ісламу і як вони вирішують проблеми минулого і сучасності

“Islam's Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.

Третє: Чудеса та надзвичайні події, які Аллах звершив через пророка Мухаммада (мир йому), як свідчення Своєї підтримки для нього. Вони поділяються на:

- **Відчутні (фізичні) чудеса**, як, наприклад, витік води з пальців пророка (мир йому), що відіграв важливу роль у порятунку віруючих від загибелі через спрагу в декількох ситуаціях.

- Невідчутні (нематеріальні) чудеса, серед яких:
 - Відповіді на його молитви, наприклад, молитва за дощ.
 - Пророк Мухаммад (мир йому) передбачив багато прихованих подій, як-от майбутні завоювання Єгипту, Константинополя, Єрусалиму та розширення ісламської держави. Він також передбачив завоювання Аскалона (Ашкелона) в Палестині та його приєднання до Гази (відомої історично як Газа Аскалон), коли сказав: «Найкращий ваш джихад — це охорона кордонів, а найкраща з них — в Аскалоні» [«Сільсіля Сахіха», аль-Альбані], що непрямо вказує на те, що це місце стане ареною великого джихаду в майбутньому, який вимагатиме великого терпіння й стійкості від шляхетних воїнів. Усе, що він передбачив, справдилося.
 - Пророк Мухаммад (мир йому) також передбачив багато наукових фактів, що залишались прихованими понад 1400 років, поки сучасна наука не підтвердила їх істинність. Наприклад, його слова: «Коли мине сорок дві ночі над краплею (насіння), Аллах посилає до неї ангела, який надає їй форму та створює її слух, зір, шкіру, м'ясо й кістки...» [передав Муслім].
 - Сучасна ембріологія встановила, що починаючи з 43-го дня від запліднення, починає формуватися скелетна система ембріона й він набуває людських обрисів — це підтверджує істинність слів пророка.
- Диво Священного Корану:

Чудо Корану — найбільше з чудес, яке залишиться до Судного Дня — полягає в його унікальному стилі, до якого не змогли наблизитися навіть найкрасномовніші араби, не здатні створити жодну суру, подібну до найкоротшої сури Корану.

 - Священний Коран згадує багато прихованих речей (минулого, теперішнього та майбутнього), включно з численними науковими фактами, про які ніхто не міг знати понад 1400 років тому. Згодом сучасна наука відкрила істинність і точність того, що в ньому було передано. Це стало

причиною прийняття ісламу багатьма вченими з різних наукових галузей.

- Серед тих, хто висловив своє велике захоплення астрономічними фактами, наведеними в Священному Корані, був професор **Йошіхіде Кодзай (Yoshihide Kozai)**, директор Токійської обсерваторії в Японії.

Наприклад, Коран вказує на те, що Всевишній Аллах продовжує розширювати Всесвіт, як сказано:

«А небо Ми збудували силою, і воістину, Ми є Тим, Хто розширює» [Аз-Зарійат: 47].

Цей факт став відомий лише в сучасну епоху. Яке ж точне Слово Всевишнього й як Коран закликає до знання та роздумів!

Першим об'явленням, яке Аллах послав із Корану, були Його слова: «**Читай в ім'я Господа твого, Який створив**» [Аль-Аляк: 1]. Читання — це шлях до знання й розуміння, а значить і до прогресу людства в усіх сферах життя.

 Детальніше див.: книга «Іслам і відкриття сучасної науки — докази пророцтва Мухаммада (мир йому)».

“Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)”.

■ **Логічне зауваження:** Усе згадане вище є справедливим критерієм, який зрозумілий для всіх рівнів мислення — щоб визнати достовірність будь-якого пророка чи послання, а отже, і істинність його покликання та послання.

Якщо спитати юдея чи християнина: «Чому ти віриш у пророцтво того чи іншого пророка, хоча сам не бачив його чудес?» — відповідь буде: «Через неперервні свідчення передавачів його чудес».

✓ Ця відповідь логічно приведе до віри у пророка Мухаммада (мир йому), тому що кількість достовірних і неперервних свідчень про його чудеса більша, ніж про будь-якого іншого пророка.

■ На додачу до всього згаданого, правда його послання стає ще більш очевидною через його біографію, яку Аллах зберіг:

1. Його постійне прагнення втілювати те, до чого він закликав — як у поклонінні, так і в піднесених повчаннях і шляхетній моралі — поряд з його богобоязливістю та відреченням від мирського.

2. Пророк Мухаммад (мир йому) відхилив пропозиції багатства, влади, почесного статусу та шлюбу з найшляхетнішими жінками Мекки в обмін на відмову від свого покликання — заклику до єдинобожжя, чистого поклоніння лише Аллаху, зречення ідолопоклонства, настановлення добра та заборони зла. Натомість він (мир йому) зазнавав тяжких страждань, ворожнечі, переслідувань і згодом воєн з боку власного народу заради цього шляху.

3. Його пильність у навчанні своїх сподвижників і всієї громади не перебільшувати у вихвалянні його. Він сказав:

«Не перебільшуйте у моєму вихвалянні, як це зробили християни із сином Марії. Я лише Раб, тож кажіть: Раб Аллаха і Його Посланець» [Сахіх аль-Бухарі].

4. Божа охорона й захист для нього — допоки він не доніс послання, і Господь дозволив йому заснувати ісламську державу.

- Хіба цього всього недостатньо, щоб переконатись у правдивості його покликання і що він дійсно Посланець Аллаха?

➤ Ми зауважуємо, що фраза «і прийшов він із десятима тисячами святих» у Повторенні Закону (33:2) була вилучена з арабського тексту після слів «і засяяв він із гори Фаран». Це схоже на пророцтво про пророка Мухаммеда (мир йому), коли сонце сходить і поширює своє світло по обрії. У книзі Буття (21:21) сказано: «І він — Ізмаїл — оселився в пустелі Фаран». Відомо за достовірною передачею, що Ізмаїл (мир йому) жив у землі Хіджаз. Отже, гори Фаран — це гори Хіджазу в Мецці, і саме тому це пророцтво прямо вказує на пророка Мухаммеда (мир йому), коли він увійшов до Мекки як переможець без

кровопролиття та пробачив її жителів, у супроводі десяти тисяч сподвижників. Ця пропущена частина [і прийшов він із десятьма тисячами святих] підтверджується в перекладах Біблії: King James Version, American Standard Version та Amplified Bible.

➤ Також: у гімні паломників у (Псалми 84:6) слово (*Бака*) замінено в арабському перекладі, щоб воно явно не вказувало на хадж до Кааби в Мекці, батьківщині пророка Мухаммада (*мир йому*). Адже Мекка називається (*Бака*), як згадано в Корані:

«Воістину, перший Дім, що був збудований для людей, — це той, що в Бака» [Алі Імран: 96].

Цей текст підтверджується в **King James Version** та інших англійських перекладах як [*valley of Baca*], причому слово *Vasa* написано з великої літери, що свідчить про те, що це власна назва, а власні назви не перекладаються.

 Радимо звернутися до книги:

«Мухаммад (*мир йому*) — воістину Пророк Аллаха».

“Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah”.

■ Поміркованість та універсальність Ісламу:

Іслам — це релігія миру, яка охоплює всіх, визнає їхні права та закликає до віри у всіх пророків Всевишнього Аллаха.

- Іслам закликає до поміркованості в усьому, особливо в питаннях віри. Він розглядає найважливіше питання в християнстві — питання Христа (*мир йому*), закликаючи до:

- Віра у пророчість Ісуса Христа (*мир йому*), у диво його народження та диво його промови в колиці — як знак від Аллага для виправдання його матері від того, у чому юдаїзм несправедливо її звинуватив, тобто у вчиненні розпусти, а також на її вшанування і як доказ його пророчої місії та посланництва надалі.

✓ З раціональної точки зору: це є логічне й помірковане твердження, що не впадає в крайнощі юдаїзму, який заперечив посланництво Ісуса (*мир йому*), обмовив його, приписавши його народження перелобству, та ображав його

матір, звинувачуючи її у безчесності, і водночас уникає перебільшення християнства, яке приписало йому божественність.

■ **3 логічної точки зору:**

✓ Як чиста природа і здорова свідомість не можуть прийняти поєднання людської природи з тваринною (наприклад, шлюб людини з коровою чи іншими тваринами) з метою створення істоти, яка поєднує обидві природи, адже це принижує людську гідність — незважаючи на те, що і людина, і тварина є створіннями, — так само чиста природа і здорова свідомість не можуть прийняти об'єднання божественної природи з людською, адже це принижує і зневажає велич Бога.

Особливо враховуючи те, що ця істота нібито народилася через статеві органи, зазнала знущань, була прибита до хреста, вбита, похована — після того, як її плювали, били і роздягали. Чи пасує це Великому Богові?

✓ Відомо, що Христос (мир йому) їв їжу та мав природну потребу звільнятися. Недостойно Бога, щоб Його описували подібним чином або щоб Він втілювався у створену людину, яка спить, мочиться, випорожнюється і носить у своєму шлунку брудні, нечисті відходи.

✓ Як маленька й обмежена посудина не може вмістити води океану, так і не можна стверджувати, що Бог міг бути вміщеним у лоно слабкої створеної істоти.

✓ Як нелогічно, щоб хтось ніс відповідальність за гріх іншого, навіть якщо це його батько чи мати, — про це сказано і в Біблії: «Батьків не будуть карати смертю за дітей, і дітей не будуть карати смертю за батьків; кожен буде покараний за свій гріх» (Повторення Закону 24:16), та: «Той, хто грішить — той і помре. Син не відповідатиме за гріх батька, і батько не відповідатиме за гріх сина...» (Єзекиїль 18:20).

Отже, ідея спадкового гріха суперечить самій Біблії, і, відповідно, концепція спокути є логічно хибною.

✓ Припустимо, що прощення Богом непослуху Адама (який полягав лише в поїданні забороненого плоду) вимагало

розп'яття і вбивства — чому тоді не самого Адама, який згрішив, а Ісуса — який був праведним пророком, благочестивим учителем, слухняним і шанобливим до матері? І не тільки це, а й звинувачення, ніби розп'яли й убили Самого Бога, який втілювався в людську форму?!

✓ А як щодо великих гріхів і переступів, які людство чинить після Адама? Чи це вимагає нового розп'яття й убивства Бога в іншій людській подобі? Якби це було так, людству знадобилися б тисячі Христів, щоб виконати нібито роль спокути.

✓ Чому Бог не пробачив би непослух Адама (якщо той покався й пошкодував про свій вчинок), так само як інші гріхи? Хіба Він не спроможний на це? Безперечно, спроможний.

✓ Якщо твердження про божественність Христа ґрунтується на тому, що він народився без батька, то що тоді сказати про Адама (мир йому), який був створений без батька і матері?!

✓ Якщо ж твердження про божественність Христа ґрунтується на його чудесах, то що сказати про пророка Мухаммеда та інших пророків, які також здійснювали багато чудес? Чи вважають їх божественними? Звісно, ні.

■ Важливе логічне пояснення:

Оскільки природа Христа, якого християнство проголошує божественним Спасителем, є або смертною, або безсмертною, робимо такі висновки:

1. Якщо природа Христа смертна, то він не є Богом — отже, твердження про його одночасну божественність і спасительство є невірним.

2. Якщо ж природа Христа безсмертна тому, що він—Бог, тоді він не помер, а отже, не відбулося жодного спокути.

- Те, що ми раціонально пояснили щодо хибності віри в поєднання божественної та людської природ для створення істоти, яка нібито поєднує обидві природи в людській подобі — як у випадку з Христом — також стосується тверджень інших народів у різні епохи, таких як Крішна в Індії, Будда у

східноазійських суспільствах та Гор у стародавніх єгиптян, чия історія є давнішою за історію Христа.

✓ Таким чином, стає очевидним, що ця віра є не більш ніж запозиченою ідеєю з вірувань давніх народів, відображеною у різних формах оповідань, міфів і легенд, без будь-якого достовірного підґрунтя в божественному одкровенні чи розумних доказах.

■ Уточнення:

➤ Пояснення: Християнство стверджує божественність Ісуса Христа (мир йому), хоча він ніколи не сказав цього жодного разу (в жодному з Євангелій) у чіткій формі — наприклад, не сказав: «Я є Бог» або «Поклоняйтеся мені», — і не навчав цього своїх учнів.

- Навпаки, у (Матвія 21:11) сказано, що Ісус Христос (мир йому) є пророком: *«Натовпи ж говорили: Це Ісус, пророк».*

➤ Так само Ісус Христос (мир йому) навчив своїх учнів молитися, вклоняючись у сіджді (поклони), як сказано в (Матвія 26:39). Кому ж він вклонявся? Хіба не своєму Богові?! Саме так відбувається молитва в ісламі.

➤ Ісус також навчив своїх учнів вітатися миром, як сказано в (Івана 20:21, 26), що є тим самим вітанням, яке існує в ісламі — воно звучить: «Мир вам», а відповідь: «І вам мир».

➤ Багато людей після прийняття ісламу кажуть: «Тепер ми кращі християни, ніж були раніше, бо ми слідуємо справжнім настановам Христа».

■ Пояснюємо:

- У Священному Корані є ціла сура, названа *Сура Мар'ям*, яка вшановує Ісуса Христа та його матір (мир їм) у спосіб, якого не знайдеш у Біблії.

- Іслам підносить статус Ісуса Христа та його матері й закликає вірити в нього як у благородного пророка, посланого Аллагом, та слідувати його вченню, яке узгоджується з посланням ісламу, принесеним пророком Мухаммедом (мир йому).

 Будь ласка, зверніться до книги:

«Тихий діалог між християнином і мусульманином»

«Чому обрати Іслам як релігію?»

«A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim»

«Why choose Islam as a religion?»

На завершення:

Оскільки презентація була об'єктивною та узгодженою з ясним розумом, який Аллаг дарував нам, щоб ми могли розрізнити між істиною та хибною, і відповідала прагненням чистих душ до піднесених переконань, — постає питання для кожного, хто визнав істину через докази правдивості заклику пророка Мухаммада (мир йому) та Ісламу, але досі не увірував:

- Що заважає вам щиро замислитися над ісламом і розглянути, чи дає він відповіді на ваші запитання (особливо щодо віри в Аллага (Бога), яких ви не знаходите в інших релігіях)? Адже ви будете відповідальні перед Аллагом за свої переконання та за пошук істини у своїх виборах.

- Яка шкода в тому, якщо я оберу іслам, який дає мені логічні та прості відповіді на всі мої запитання, не змушуючи розум приймати якусь певну ідею, і при цьому я не втрачаю віри в Ісуса Христа (мир йому) — у правильному розумінні, що узгоджується з природою і не суперечить ясному розуму та логічному мисленню, — а також своїй любові та поваги до нього, адже Христос (мир йому) в ісламі має високе й шляхетне становище, як і його мати, Діва Марія (мир їй), і я не втрачаю віри в жодного пророка?

Нехай Аллах (Бог) благословить усіх нас правильним і добрим вибором.